יום א', ד' בחשון תשס"ו (06 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

הרהורים על פרשת נח ו...מים:

פרשת "**נח**" נקראת על שם הדמות המרכזית שלה, שם שמשמעה – נחת. וקצת לא מסתדר שם זה כאשר המעיין בפרשה רואה כי האירוע הדומיננטי בה הוא המבול, מים ששטפו את כל העולם והשמידו כמעט את כולו. ובכלל זה, למה ה' השתמש במים כדי להרוס ולהחריב? למים, כידוע, יש הרבה תועלת – כל העולם הצומח והחי אינו יכול להתקיים בלעדיו. מאידך, כפי שראינו במספר אירועי אסון בחודשים האחרונים, מים יכולים להיות כלי משחית, מחריב... גם בזמן יציאת מצרים, במכה הראשונה ובאחרונה (מכת הדם, הטבעת המצרים במי ים סוף) המים שימשו כלי בידי ה' ית' כדי להעניש את המצרים. ועם זאת, כאמור מים הם דבר חיוני לקיום האנושות. יותר מזה, אנו, עם ישראל, קוראים ל**תורה** מים חיים. כיצד אפשר ליישב סתירה זו, דבר והיפוכו? ולמה בכלל הקב"ה השתמש במים כדי להעניש את האנושות עבור החמס: "**ויאמר אלוקים לנח... מלאה הארץ חמס מפניהם, והנני משחיתם את הארץ.**" [בראשית ו' 13]

דעת זקנים, פירוש מתקופת הגאונים [המאות ה-7 – ה-11 למניינם] מושל משל בכדי להסביר נקודה זו:

=היו היה [כך מתחיל כל סיפור, לא כך? מג] מלך שחפץ להיטיב לנתיניו, ובנה להם ארמון מפואר. הוא הזמין קהיליה של אנשים עוורים לגור בו. והוא ציוה את עבדיו לספק לאנשים אלה את כל צורכיהם כדי שיוכלו ליהנות מהחיים בנחת. ואכן כך היה. כל פעם שפמליית המלך היתה עוברת ליד הארמון, ועוורים אלה היו שומעים את קולותיהם של הסוסים והמרכבות, היו עומדים בפתחים ושרים ברכות, הודאות ותשבחות לכבוד המלך. פעם, כששאל המלך מעבדיו מה פשר הרעש הזה ששומעים מתושבי הארמון, ענו לו כי האנשים האלה שרים את תודותיהם למלך. וכך הרהר המלך בלבו, "אם אנשים אלה – שאינם יכולים לראות את כל הטוב והעושר שעשיתי להם – משבחים אותי כל-כך, על אחת כמה וכמה היו מברכים אותי אנשים שכן יכולים לראות ולהעריך כל מה שיש להם בארמון."
נתן המלך פקודה להחליף את התושבים העוורים בארמון עם אנשים שיכולים לראות. אך התוצאה היתה אחרת ממה שחשב המלך לעצמו. לא רק היה כל אחד יכול להעריך מה שהיה לו, אלא גם היה יכול לראות מה שהיה לזולת. לא חלפו שעות רבות עד שכל אחד התחיל לקנא ברעהו ובמה שהיה לו. [מזהירה לנו התורה, ב"קריאת שמע", "**...ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם...**" [במדבר ט"ו 39]] עבירה גוררת עבירה, ובמקום האווירה של שמחה ונחת שהיתה במצב הקודם, עכשיו כל אחד התמרמר על גורלו וכעס מתוך תחושה שלאחיו היה יותר ממה שהיה לו.
עכשיו, כאשר עברה פמליית המלך ליד הארמון, היו עומדים בפתחים וצועקים אל המלך, "אוי לנו שלכדת אותנו במקום הנורא הזה, שאין לנו בו את מה להשביע את צרכינו." כאשר שמע המלך שהיו מקללים אותו למרות כל מה שעשה עבורם, הוא הצטער וציוה לסלקם מהארמון ולהחזיר אלה ששיבחו אותו.= [ההמשך, בע"ה, מחר...]

"**לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה.**" [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל